

γματα ἐνίων τῶν πρωτοτύπων ἀποσπασμάτων εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τοῖς πανομοιοτύποις τῆς Παλαιογραφικῆς ἑταιρείας¹.

Τῶν δ' ἐκτυλιχθέντων ἐκ παπύρου κυλίνδρων μέγας ἀριθμὸς εὐρέθη περιέχων ἔργα τοῦ ἐπικουρείου φιλοσόφου Φιλοδήμου, ἄλλοι δὲ εἶνε συγγραφαὶ τοῦ Ἐπικούρου καὶ τῶν κορυφαίων τῆς σχολῆς αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τινῶν τῶν ἔργων τοῦ Φιλοδήμου εὐρίσκονται ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ διπλᾶ ἀντίγραφα, ἐξηνέχθη ἡ εἰκασία, ὅτι τὸ κύριον αὐτῆς μέρος εἶχε συγκροτηθῆ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Φιλοδήμου καὶ ὅτι ἡ οἰκία, ἐν ἣ εὐρέθησαν οἱ πάπυροι, ἦτο ἡ τοῦ Λευκίου Καλπουρνίου Πίσωνος Καισιωνίου, τοῦ προστάτου τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου καὶ πενθεροῦ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἡ χρονολογία τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἡρακλείου, τὸ ἔτος 79 μ. Χ., ἀποτελεῖ τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ἡλικίας τῶν παπύρων. Κατὰ προσέγγισιν δ' ἡ περίοδος ἐν ἣ ἐγράφησαν δύναται νάναβιβασθῆ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

III ἀρχαιότης τῆς ἐλληνικῆς γραφῆς.

Τὸ σπουδαιότατον δὲ τῶν διδαγμάτων, ἅτινα ἡμεῖς ὡς παλαιογράφοι ἀποκομίζομεν ἐκ τῶν ἀρχαίων τούτων παπύρων εἶνε τὸ ὅτι κατὰ πάσας τὰς περιόδους, εἰς ὅσον ἀρχαίους χρόνους δυνάμεθα νάναδράμωμεν, εὐρίσκομεν παράλληλα δύο συστήματα ἐλληνικῆς γραφῆς, τὴν φιλολογικὴν ἢ γραφὴν τῶν βιβλίων, ἐν ἣ ἐγράφοντο συνήθως, ἀλλ' ὄχι πάντοτε τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα, καὶ τὴν ἐπιτετυρμένην, ἥτοι καθημερινὴν γραφὴν. Ἐπ' ἴσης δὲ διδασκόμεθα καὶ τὰ ἐξῆς, πρῶτον μὲν, ὅτι, καίτοι ὁ χρόνος εἰς ὃν ἀνέρχονται τὰ μνημεῖα ταῦτα εἶνε ἀπομεμακρυσμένος, εὐρίσκομεν ἐν αὐτοῖς τὸ σαφὲς τεκμήριον, ὅτι τότε ἅπαντα τὰ εἶδη καὶ αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἔγραφον ἐπ' ἴσης εὐχερῶς καὶ ταχέως καθ'

¹ Palaeographical Society. Facsimiles of MSS. and Inscriptions Μέρ. Α', Πίν. 151, 152.

